

Medveď, laň a slimák

Medveď mrmle: „Brum, brum, brum,
od rána je v lese šum.
Sú tu ľudia. Kto iný?
Oberajú maliny.
A ja musím ako včera
ísť sa najesť z kontajnera.“

Laň zas povie: „Môj rod desí,
ak sa pytliak zjaví kdesi.
Skončiť v dákom guláši,
to každého vyplaší.“

Táto reč aj slimáka
na kus reči vyláka.
„Mňa, susedia, rozčarí,
keď sem prídu hubári.
Nikde žiadna huba zrazu,
aj teraz mám prázdnu špajzu.“

Sova

Sova húka: „Hu, hu, hu,
skúmam nočnú oblohu.
Hľadám hviezdu, ktorá včera
hľadela mi do taniera.

Práve večerala som
čerstvý chlebík s lososom.
Keď tu zrazu pred očami
zavíril mi prach neznámy.

Spoza neho hviezda malá
vôňu ryby vdychovala.

Vzápätí však uskočila
a o chvíľu noc ju skryla.

Mrzí ma to, preto chcem,
aby znova prišla sem.

Na lososa voňavého,
nech ochutná trocha z neho.“